

Vrchlábinky

**Odpady nám
nejdou lhostejné**

Tomáš Vrbata

Pro posílení
našeho týmu
ve výrobním závodě
VRCHLABÍ
přijmeme
muže i ženy
na pozice

- **nákupčí**
- **operátor CNC**
- **elektrikář**

**ARGO
HYTOS**

Vyvíjíme, vyrábíme a nabízíme našim zákazníkům hydraulické prvky a složitá systémová řešení z jedné ruky.

zaměstnanecké benefity

- 25 dní dovolené
- odměny před dovolenou a Vánocemi
- dotované stravování v závodní jídelně od 28 Kč
- dotovaný sortiment v nápojových a jídelních automatech
- příspěvek na penzijní připojištění 750 Kč/měsíc
- Cafeterie Benefity ARGO-HYTOS 12.000 Kč/rok
- výhodné mobilní tarify: až 10 čísel pro jednoho zaměstnance
- odměna za doporučení nového kolegy 12.000 Kč
- věrnostní příspěvky
- firemní akce
- dny zdraví
- vzdělávací kurzy a školení
- jazyková výuka
- stipendijní programy pro studenty

**VAŠE
PŘÍLEŽITOST
NÁŠ SPOLEČNÝ
ÚSPĚCH**

ARGO-HYTOS s.r.o.
Dělnická 1306
CZ 543 01 Vrchlabí
tel. +420 499 403 310 / 211
jobs.cz@argo-hytos.com
www.argo-hytos.com

Sledujte nás: ARGO HYTOS Czech Republic

Editorial

Kontrast

JIŘÍ ŠTEFEK / šéfredaktor

Chytrá řešení redukující množství vyprodukovaného odpadu, ale i podstatná změna spotřebního chování lidí. To jsou nástroje dlouhodobé vize, skrze něž má být dosažena meta, že Vrchlabí se stane v rámci České republiky městem, které na jednoho obyvatele vyprodukuje nejméně odpadu. Předpokládám, že o této záležitosti v následujících týdnech, měsících a letech hodně uslyšíme. Je tato vize idealistická, nebo jde o předobraz budoucí reality...? Každopádně v ní půjde i o naše peněženky a o peníze – jak známo – jde vždy až na prvním místě. Titulní rozhovor tohoto čísla Vrchlabeček jsme proto věnovali městskému zastupiteli Tomáši Vrbatovi, který prozradí, co stálo u zrodu celého projektu. Určitým kontrastem vůči němu pak bude rozhovor se zdravotníkem Matějem Břeským, který popisuje svoje zážitky z opakujících se cest do Afriky, kde se ho lidé ptají, co to je být chudý, a nemožou pochopit, že u nás je pračka úplně normální věc... ■

OBSAH

TOMÁŠ VRBATA / str. 4 ▶ 8

ZŠ ŠKOLNÍ

str. 12 ▶ 13

ZDENĚK VRAŠTIL

str. 14 ▶ 17

MATĚJ BŘESKÝ

str. 20 ▶ 24

PETANK

str. 26 ▶ 27

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23362, Sidlo redakce: Horská 634, Trutnov, www.vrchlabinky.cz, e-mail: redakce@vrchlabiniky.cz, Redakce: Jiří Štefek, tel.: 721 907 146, e-mail: jiri@vrchlabiniky.cz, Gabriela Jakoubková, Eva Vernerová, Antonín Kašpar, Obchod, inzerce: Petr Ticháček, tel.: 605 419 358, e-mail: petr@vrchlabiniky.cz, Monika Klikarová, tel.: 733 353 695, e-mail: monika@tn-media.cz, obchod@xantipa.eu, Grafika: Michal Kriegler, Jazyková korektura: Hedvika Landová, Distribuce: Vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s. r. o., Číslo ISSN: 2571-1482, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 3 000, Regionální mutace: Vrchlabsko, Titulní strana: Petr Ticháček.

INZERCE

MÓDA & PRÁDLO
VRCHLABÍ

Vyberte si u nás dárek
pro své milé.

Najdete nás v Labské ulici hned vedle náměstí.

+420 777 881 040

www.moda-pradlo.cz

Přestaňme krmit skládku svými penězi

✎ JIŘÍ ŠTEFEK,
FOTO: PETR TICHÁČEK

Ve Vrchlabí se bude v roce 2025 produkovat nejméně komunálního odpadu na jednoho obyvatele v celé České republice. Místo současných 200 kilogramů to bude polovina. Nástrojem k dosažení tohoto cíle mají být chytrá řešení redukcující množství vyprodukovaného odpadu, ale rovněž změna spotřebního chování lidí. Více o celém ambiciózním projektu prozradil Tomáš Urbata, městský zastupitel a předseda výboru pro životní prostředí.

Začneme netradičně. Jak často nebo kolikrát do měsíce vynášíte odpadkový koš?

Koš chodíme vynášet zhruba každý druhý, třetí den. Máme malý koš a jednu popelnicu.

A uměl byste odhadnout, kolik kilogramů odpadu každý měsíc v tomto koši vynesete?

My jsme šestičlenná rodina. Podle statistik ve Vrchlabí na každou osobu ročně připadá 200 kilogramů odpadu. Pro nás by to tedy mělo činit 1200 kilogramů. Já si ale myslím, že jsme výrazně podprůměrná rodina, a troufám si tvrdit, že vyprodukuje nějakých 800 kilogramů odpadu za rok.

Podle čeho tak usuzujete?

Vycházím z toho, že 40 procent z celkového množství odpadu je kuchyňský odpad, to je v podstatě bioodpad, který my nemáme. Vozíme slupky a zbytky pro králíky a slepice tchyni do Lánova. Takže když to z toho odečtu, úspora sice asi celých 40 procent nebude, ale přesto ten výsledek okolo 800 kilogramů za celou rodinu by mohl vyjít.

Když jste hovořil o 200 kilogramech odpadu na každého obyvatele Vrchlabí, je v nich započítáno úplně všechno? Jak je na tom Vrchlabí ve srovnání s ostatními městy v České republice?

Co do množství jsme v rámci republiky šedý průměr. A co je v tom započítáno? Jedná se o tak zvaný komunální odpad, není v tom tříděný odpad, tudíž papír, plasty, sklo. Zkrátka počítá se do toho vše, co skončí v černé popelnici a na sběrném dvoře v Podhůří.

Dobře. Nicméně někteří lidé do černé popelnice hází vše. Víme, jak velké procento lidí netřídí odpad?

Bohužel máte pravdu, úplně všichni ještě dosta-

tečně netřídí. Ale na druhou stranu na tom Česká republika celkově s tříděním odpadu není nijak špatně. Problém ale je, že i když plast nebo papír vytrídíme, stejně v černé popelnici ročně skončí 200 kilogramů na osobu. Cíl naší vize ve Vrchlabí je mít třeba jen 100 kilogramů, zkrátka nejméně z měst v Česku.

Do kdy?

Do roku 2025 chceme mít nastaveny předpoklady tak, abychom v roce 2035 této mety dosáhli. Ale k ní se neprotřídíme. K tomu se musíme nějak aktivně dostat. A to je právě i důvod, proč se teď o tom bavíme. V rámci zastupitelstva města Vrchlabí jsem zastupitel-junior a při jednom jeho zasedání jsem před rokem obdržel výstup z jednání výboru pro životní prostředí a v něm se řešilo, co s odpady.

Co v něm bylo?

Například to, že Vrchlabí jako město dotuje odpadové hospodářství několika miliony korun ročně. To znamená, že 590 korun za osobu, které se platily donedávna, respektive 650 korun, které se platí teď, zdaleka nepokryje náklady, které s odpadovým hospodářstvím jsou. Kdybychom to nedotovali, jsme třeba na 1000 korunách za osobu ročně. A když nic neuděláme a budeme mít stále 200 kilogramů na osobu – a bez zahrnutí dalších nárůstů nákladů na mzdy, na obnovu vozového parku a podobně – náklad na osobu nebude 650 nebo 1000 korun, ale téměř 2000 korun. Tomu se zkrátka nevyhneme, protože legislativa říká, že musíme snižovat množství komunálního odpadu,

a když to neuděláme, za všechno, co bude nad určitý limit, bude penalizace.

Tomu rozumím. Přesto, lze to interpretovat i tak, že toto bylo jedním z argumentů při určování ceny svozu odpadu na občana?

Na zastupitelstvu nad tím byla diskuse. Zda zvýšit poplatky, nebo změnit frekvenci svozu či způsob, jakým se stanovuje cena pro jednu osobu, a tak dále. A tehdy jsem si při té diskusi říkal, že se bavíme o následku, ale neřešíme příčinu. To byl první impuls. Pak po určitém čase rezignoval na svůj post v zastupitelstvu i v čele výboru pro životní prostředí pan Zvoníček. A to pro mne byla velká výzva. Radit umí každý, ale něco udělat, to už je něco jiného. Takže jsem se nechal zvolit do výboru pro životní prostředí a tam jsem potkal super partu zapálených lidí. Potíž byla v tom, že lidé v tomto výboru se snažili střílet na všechno, co létá v oblasti životního prostředí. Myslím, že to takto dělat nejde. Všude uděláte kousek, ale vlastně nikde pořádně nic. Proto jsme se domluvili, že – minimálně do konce tohoto volebního období – se soustředíme na oblast odpadu. To neznamená, že neřešíme i jiná témata spojená s životním prostředím, jen nemají takovou prioritu. A abychom věděli, kam se chceme v odpadové politice posouvat, museli jsme stanovit vizi, nazýváme ji Vize 2025.

Co v ní je konkrétně?

Chceme tady ve Vrchlabí vytvořit prostředí, v němž nám nebudou odpady lhostejné, a platformu, v níž budou vznikat chytré nápady, jak zde

▼ INZERCE

**TOPENÁŘSTVÍ
ŠTĚRBA**

voda–topení–plyn–chlazení

**Tepelná čerpadla,
téma pro další sezónu.**

Připravte se!

Zařídíme vše od návrhu přes
dodávku až po profesionální montáž.
Samozřejmějte je i servis 24/7.

+420 608 480 343
www.topenarstvisterba.cz

Nejlepší místo na jarní prázdniny

JSME JEDEN AREÁL

www.herlikovice.cz

www.skibubakov.cz

odpady zredukovat. Zapojíme do toho školy, neziskové organizace či spolky tak, aby toto téma skutečně zde začalo žít a do roku 2035 abychom dosáhli onoho závazku mít nejnižší objem vyprodukovaného zbytkového odpadu na osobu v zemi. Napsali jsme vizi a zastupitelstvo ji schválilo. A jako určitý akcelerační faktor této činnosti zafungovala skutečnost, že řada lidí, kteří jsou ve výboru pro životní prostředí, je i ve výboru pro vzdělávání a inovace. A tam jsme se hezky protuli a řekli jsme, že bychom mohli začít mladou generací a zapojit do toho děti. Takže jsme se potkávali a potkávali a na jednom jednání pak zaznělo, že by nebylo špatné vzít děti na skládku komunálního odpadu, aby viděly, jak to opravdu vypadá. A od toho se začalo odvíjet to, co zde připravujeme.

Zastavme se u skládky odpadu. To vás tam její provozovatelé pustí?

Řekli jsme si, pojďme tam dostat všechny děti ze základních škol. Oslovil jsem Marius Pedersen. Takový požadavek není úplně běžný a jeho zajištění nebude z pohledu logistiky i bezpečnosti jednoduché, ale nakonec jsme cestu společně našli, za což bych chtěl i touto cestou jejich zástupcům poděkovat.

Co na to ředitelé základních škol?

Ředitelé jsou nadšení. Ale ještě bych to dokončil. Skládky je jedna věc, ale pak musí být ještě něco před tím a něco po tom. Bude to pro děti velký vjem a je potřeba, aby ten vjem do něčeho zabalily, zpracovaly si ho a dál s ním pracovaly. Takže připravujeme projekt Týden bez odpadů, ale pro každé dítě to bude den bez odpadů. Dětičky se budou dívat na filmy, které souvisejí s bezodpadovou tematikou, budou si hrát v tělocvičně a něco tvořit v této tematice a pak se půjdou podívat, kde ta černá popelnice končí.

Co následovalo dál?

Vytvořili jsme mezivýborovou pracovní skupinu z lidí ze životního prostředí a ze škol a nyní připravujeme projekt. Ale nejprve na něj musíme připravit učitele.

To bych řekl, že je asi klíčové...

Ano. Spolupracujeme se Střediskem ekologického výchovu SEVER z Horního Maršova, které by mělo připravit metodické podklady jednak pro to, jak pracovat s bezodpadovou tematikou a také jak celý ten den bez odpadů zorganizovat.

Učitelé ze škol už o tomto projektu a své roli v něm vědí? Dostali ho takřkajíc befelem, nebo se očekává jejich iniciativa?

Befelem to formálně dostaly školy zřizované městem. V rozhodnutí zastupitelstva, které schvaluje Vizi 2025, je i požadavek na všechny organizace a odbory města, aby se aktivně zapojily do naplňování této vize. U škol mě pozitivně překvapilo, že onen befelem v podstatě nebyl potřeba. Jednotliví ředitelé škol a zainteresovaní učitelé to vzali za své a připadalo mi, jako by řekli, že se jedná o něco, na co tady čekali. Nicméně je potřeba přiznat, že pro některé učitele to bude jeden z dalších projektů, které se na školy valí.

Kdy by měl Týden bez odpadů proběhnout?

Mezi 7. a 18. březnem. První týden bude na základní škole Školní a druhý pak na základní škole na náměstí Míru. K nim se připojí menší ZŠ Horská a Lesní a ZŠ Přátelství a také nižší ročníky gymnázia. Pak bychom chtěli najít týmy dětí – v nichž může být tři až deset dětí ze stejné třídy, ze stejného kroužku, stejného paneláku – které vypracují projekt na téma snižování odpadů. Tento projekt může mít nejrůznější podobu co do formy ztvárnění. Takže v průběhu Týdne bez odpadů až po Den Země, který je 22. dubna, budou jednotlivé projektové týmy pracovat na svém projektu a 22. dubna na Střelnici proběhne dětská konference, kde kromě vystoupení zajímavých mluvčích budou týmy své projekty prezentovat a samozřejmě bude to soutěž o ceny. Hlavní cenou pro nejstarší žáky bude víkendový výlet do Baunatalu – našeho partnerského města, které je v oblasti ochrany životního prostředí velmi aktivní.

Z čeho bude celý projekt zaplacen?

Z více zdrojů. Část související s česko-německou spoluprací by mohl spolufinancovat Česko-německý fond budoucnosti, kam jsme podali příslušnou projektovou žádost. Spolupodílet se budou i místní firmy a podnikatelé, někteří již podporu jasně přislíbili, jiné budeme ještě oslovovat. Tato podpora může být buď finanční, nebo například formou darování cen do dětských soutěží, během Týdne bez odpadů, na dětské konferenci či následně v rámci soutěží naplánovaných v dalších měsících do konce roku. A zbytek půjde z rozpočtu města.

Vypracování projektů počítá s dobrovolností a kladným přístupem žáků. Jakou očekáváte odezvu a tedy i množství projektů?

Kdybych chtěl být velký optimista a velký naivka, tak bych řekl, že pokud se nám sejde třeba třicet projektových týmů, bude to super. Někteří kolegové jsou spíš pesimističtější a říkají, když jich budeme mít deset, tak to bude obrovský úspěch. Ale i za těch deset zaplat' pánbůh. Protože i těch deset týmů bude tvořeno z dětí, které to opravdu chytló. A má to i další efekt. Skrze děti my chceme oslovit i generaci jejich rodičů a prarodičů. Kdybychom se ve vztahu k odpadům a využitkování potravin vrátily právě do jejich doby, máme vyhráno.

Obávám se, že naše společnost je natolik konzumní, že nějaký návrat zpět ve spotřebním chování už by chtěl absolvovat asi málokdo. Nebo se pletu?

Lidé nakupují podle cen a podle toho, čemu se říká fast fashion. Lidé nosí jen to, co je módní a co v danou chvíli frčí. Pak to zahodí a pořídí si něco jiného. Tohle je přitom zhoubna této civilizace. Ale tady jde o změnu uvažování a přístupu k této problematice. První věc je zkusit se zastavit a nad naším chováním se zamyslet. Kolik kupuji věcí, které nepotřebuji, jako třeba plastových obalů? Kolik vyhodím do popelnice toho, co by se dalo ještě využít tím, že by to využil někdo jiný, nebo by se to přetvořilo na jiné alternativní použití? V této souvislosti mimochodem spouštíme ve Vrchlábí také on-line SWAP či re-use centrum na stránkách vrchlabi.nevyhazujto.cz. Zamyšlením a uvědoměním si neudržitelosti našeho stávajícího chování to začíná, pak už je to snadné. Typů, metod a postupů, jak svůj odpad eliminovat, je celá řada, jsou vyzkoušené a fungují. Jak intenzivně se každý z nás bude schopen a ochoten zapojit, je samozřejmě individuální.

Myslíte, že je prvotní zacílení na děti správné? Děti se přitom chceme chováni podle toho, co vidí doma. A vy nyní chcete, aby ten proces generačního ovlivňování šel přesně obráceně.

Já sázím na jiný efekt. Já to znám od nás z domova. Mám čtyři děti, a když si něco vymyslí a pak to jako fakt chtějí, tak na tatínka umějí zafungovat a já udělám něco, co bych obvykle nedělal. Pořídili jsme si třeba pejska z útulku, kočičku z depozita...

Poříditi si domů zvíře je jedna věc. Pak však přichází situace, kdy děti přijdou domů po návštěvě skládky a vidí, co všechno doma dávají rodiče do koše. Vy tedy očekáváte, že například řeknou rodičům, ať to nedělají?

Tak nějak si očekávaný efekt představujeme. I kdyby to takto zafungovalo v jednom z deseti případů, bylo by to fajn. Ale je to o nějaké cestě a dlouhodobé vizi. Ostatně my ve Vizi 2025 říkáme, že do onoho roku vytvoříme předpoklady, abychom mohli pohnout veřejným míněním. Víme, že to nemůžeme do lidí natvrdo ideologicky valit, protože se pak mohou zatvrdit či rozdělit na nesmiřitelné tábory, jako v případě očkování proti covidu, ale jde nám o to podchytit takové lidi, kteří to vnímají a chápou.

Pokud ale něco chceme po mladých, tak by asi mělo být dosaženo stavu, kdy být šetrný k životnímu prostředí a neprodukovat tolik odpadu musí být cool, sexy, trendy...

To by byl ideální model. Akorát zatím nevím, jak ho docílím.

Zkusme na závěr shrnout poselství celé Vize 2025.

Poselství je jednoduché. Pojďme snížit odpad. Protože když ho nesnížíme a budeme mít stále 200 kilogramů, případně jeho množství poroste, tak se nebudeme bavit o tom, že zvyšujeme poplatky z 590 na 650 korun na osobu. Ne, ty poplatky budou muset pak být 2000 korun v horizontu pěti let. Druhý argument: všechno, co jsme hodili do černé popelnice, jsme předtím někde koupili. Proč vydáváme své peníze na to, abychom krmili skládku? Není to zvrhlé? Pak tu ale máme skupinu lidí, kteří nedělají ekologické kroky pro peníze, ale mají nutkání či potřebu uchovat naše prostředí a planetu pro další generace v lepším stavu. A když tyto dva aspekty zkombinujeme, tak se octneme v situaci, pro niž se hodí hláška z filmu Apollo 13, která říká „failure is not an option“, tedy „neúspěch nepřipadá v úvahu“. ■

TISKÁRNA PRATR, a.s. HLEDÁ DO SVÉHO TEAMU NOVÉ KOLEGY

Tiskař

- Na plný úvazek, dvousměnný provoz Po-Pá.
- Hledáme tiskaře s praxí, může být i absolvent tiskaře v oboru.
- Čeká vás tisk na více barvových strojích.
- Očekáváme pečlivost a manuální zručnost.

Řezač

- Na plný úvazek, dvousměnný provoz Po-Pá.
- Obsluha řezacího stroje.
- Hledáme šikovného pracovníka s výučním listem.
- Očekáváme pečlivost a manuální zručnost, spolehlivost a samostatnost.

Nabízíme velmi pestrou práci (jsme zakázková výroba – každá zakázka je jiná) v moderní tiskárně, firemní benefity a individuální přístup ke každému zaměstnanci.

Kontaktujte nás a přijďte se podívat!

Monika Exnarová
monika.exnarova@pratr.cz
737 279 792

P Pratr
TISKÁRNA

Děkujeme zaměstnancům za úspěšný rok 2021

Jsme stabilní úspěšnou firmou, přesto ani pro naši společnost nebyl rok 2021 z hlediska pandemie koronaviru jednoduchý. Nicméně covidové výzvy nás nezaskočily a podařilo se nám zajistit plynulý chod výroby po celý rok bez odstávek způsobených případným výpadkem zaměstnanců nebo nedostatkem materiálů.

Mezi Devro priority patří nejen bezpečné prostředí, ale i ochrana zdraví našich zaměstnanců. A proto ani nelze začít naše bilancování loňského roku ničím jiným než pandemií covidu, která již druhým rokem znesnadňuje naše životy.

Naši zaměstnanci již od začátku pandemie dodržují mnohá nastavená pravidla, která je chrání před šířením nemoci. Přijatá opatření jsou vzhledem k potravinářskému provozu leckdy přísnější než ta, která požadují vládní opatření. Stále se zaměřujeme na důkladné trasování a z toho vyplývající případné karantény. Část zaměstnanců pracuje z domova již téměř dva roky.

V prosinci 2021 jsme využili nabídky Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR a úspěšně rozběhli očkování ve firmě prováděné profesionálním očkovacím týmem. Velký zájem je v tuto dobu především o třetí, posilovací dávky, ale lidé cho-

dí i na první či druhé dávky vakcíny. Proočkovanost našich zaměstnanců se nyní pohybuje na zhruba 73 procentech. Jsme rádi, že můžeme očkování více zpřístupnit našim zaměstnancům i veřejnosti.

Jako zaměstnavatel jsme se poprvé zúčastnili soutěže Sodexo Zaměstnavatel roku. V kategorii zaměstnavatelů Libereckého kraje do 5 000 zaměstnanců jsme získali skvělé 2. místo. Jsme velmi rádi a těší nás, že jsme získali takto výborné umístění. Vloni jsme přijali do našich řad 122 nových kolegů a v podobném tempu budeme pokračovat i v letošním roce. Na některé specifické odborné pozice není snadné získávat nové pracovníky, přesto zaměstnáváme pouze kmenové zaměstnance a brigádníky z regionu. Velkou péči věnujeme jejich rozvoji. Poslední dva roky se například zaměřujeme na zlepšení dovedností všech vedoucích pracovníků ve vzdělání šitém na míru.

V rámci našeho Devro závazku „Dobrý soused“ jsme opět podpořili mnoho organizací či konkrétních aktivit. Do jilemnické nemocnice jsme zakoupili kardiologickou sondu k ultrazvuku, finanční podporu získal hasičský záchranný sbor, Krakonošovy letní podvečery organizované Svazkem obcí Jilemnicko a koncert vážné hudby pořádaný Svatovavříneckým chrámovým sborem. Na Mistrovství světa v orientačním biatlonu jsme byli hlavním partnerem. Naši zaměstnanci rovněž rozhodli o podpoře pro Charitativní taxi, Český krkonošský spolek SKI Jilemnice, Jilemnický lidskoprávní spolek a taneční skupinu Paul Dance. Nově jsme rozšířili řadu obdarovaných o Český červený kříž a také jsme do seznamu zařadili další školy z okolí. K žádostem ze školství všeobecně přistupujeme kladně a rozsah podpory je zde stále širší. Společně se zaměstnanci a také odborovou organizací jsme finančně pomohli Moravě zasažené tornádem. Naši zaměstnanci nejsou lhostejní k takovýmto osudům a ve sbírce přispěli, aby odeslaná částka byla co nejvyšší. Naším důchodcům jsme udělali radost nákupními poukázkami. Zájemcům z řad organizací jsme rozdali starší počítače a monitory.

Velmi důležitým tématem je pro naši společnost ohled na životní prostředí. V loňském roce jsme zvýšili naše závazky, definovali si globální program udržitelného rozvoje a k němu konkrétní projekty. Mezi první hlavní cíle pro snížení dopadu na životní prostředí do roku 2025 patří redukce uhlíkové stopy o čtvrtinu, polovina spotřebované energie z obnovitelných zdrojů, snížení spotřeby vody o 20 procent a snížení skládkovaného odpadu o 30 procent. Další, ambicióznější cíle jsou pak definovány pro další roky.

Na podzim jsme započali se založením nové části dubového lesa. Za každého našeho zaměstnance jsme zasadili dva stromky a již se těšíme na jaro, kdy budeme v akci pokračovat.

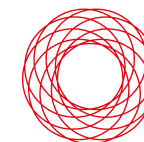
Vloni jsme ukončili relokaci výrobních linek z uzavřeného skotského závodu do Jilemnice. Přestože došlo kvůli covidu ke zpoždění jejich rozjezdu, významný projekt dopadl úspěšně, a my tak ještě více posílili naši pozici v rámci skupiny Devro. Nyní je na řadě přesun další linky, na níž se výroba rozběhne v průběhu jara.

Devro v Jilemnici nadále pokračuje investicemi nejen do rozšíření výrobních kapacit. Protože klademe značný důraz na kvalitu výroby a potravinářskou bezpečnost, i letos významné investice putují do nových výrobních zařízení pro zpracování výrobního materiálu. Díky mnoha aktivitám a projektům se nám podařilo splnit ambiciózní cíl pro úsporu nákladů. Z obchodního hlediska byl rok 2021 také úspěšným. V růstu tržeb zveřejněným po ukončení prvního pololetí se dařilo pokračovat i v druhém pololetí.

Letošní rok nám opět přichystal spoustu výzev. Mezi ně zcela jistě patří vysoká inflace, která přináší finanční nejistotu. Pečlivě se tedy věnujeme tématům, jako je růst cen energií, nárůst cen vstupních materiálů a podobně. Nadále budeme investovat prostředky a úsilí do dalšího růstu výrobních kapacit a do zlepšování v klíčových oblastech našeho podnikání, abychom i začínající rok mohli považovat za úspěšný.

Děkujeme našim zaměstnancům, kteří svoji neúnavnou prací přispěli k úspěšnému roku 2021, a dovolte nám popřát všem čtenářům Vrchlabinek, našim zaměstnancům a jejich rodinám hodně zdraví a úspěšný rok 2022. ■

*Michal Růžek, provozní ředitel
a jednatel společnosti Devro s. r. o.*

DEVRO

Základní škola na Liščím kopci otevře sportovní třídy

Talentedé a pohybově nadané děti, které po letních prázdninách budou nastupovat na druhý stupeň a zvažují studium ve sportovní třídě, si budou moci vybrat, na jaké základní škole ve Vrchlabí by chtěli studovat. Od nového školního roku totiž otevře v 6. ročníku sportovní třídu také základní škola Školní na Liščím kopci.

••• JIŘÍ ŠTEFEK

Za oprášením nápadu obnovit sportovní třídy na zdejší základní škole stojí Jaroslav Pleva, který do ředitelského křesla usedl v srpnu loňského roku. Ostatně měl to i ve své koncepci rozvoje školy, kterou obhajoval ve výběrovém řízení na tento post. „Chci navázat na tradici sportovních tříd na ZŠ Školní Vrchlabí. Z mých dlouholetých zkušeností práce s mládeží vím, že děti, které sportují, v sobě mají zakoreněné určité návyky a hodnoty, mají v sobě pevnou vůli něčeho dosáhnout, překonávat překážky a vystoupit ze své komfortní zóny. A s těmito dětmi se lépe pracuje i ve školním prostředí. Od projektu sportovních tříd si

slíbují, že nám tito žáci nebudou odcházet. Nabídkou našeho výchovně vzdělávacího programu se naopak budeme snažit přilákat další nadané děti z našeho regionu,“ říká Jaroslav Pleva.

Do realizace svého záměru se dynamicky ředitel, který je zároveň i šéftrenérem mládeže v místním fotbalovém klubu, pustil hned. Kromě „svého“ fotbalového klubu FC Vrchlabí oslovil i atletický klub SK Vrchlabí a místní ragbyový klub Vrchlabí rugby league. „Sešli jsme se se zástupci těchto klubů Honzou Barákem, Dášou Fišerovou a Davidem Lahrem a řekli jsme si, že je to zajímavý a přínosný projekt pro všechny zúčastněné strany a že oslovíme rodiče, potažmo

hráče v místních oddílech. Není však dáno, že to musí být děti jen z těchto jmenovaných oddílů. Sportovní třída bude určena pro všechny žáky, kteří rádi sportují. Tedy jak pro žáky registrované ve sportovních klubech a oddílech, tak pro žáky neregistrované, kteří rádi sportují ve svém volném čase. Nabídka platí pro děti z širokého okolí, které rády sportují. Tímto projektem chceme oslovit také všechny žáky základních škol z našeho regionu, které poskytují výuku pouze na 1. stupni. Tito žáci přecházejí po dokončení 5. tříd na jiné školy. Dáme jim tak možnost výběru, kam budou směřovat jejich další kroky,“ říká Jaroslav Pleva a jedním dechem dodává, že tento projekt nebere jako

konkurenci základní škole na náměstí Míru, která má již dlouholetou tradici sportovních tříd, ale jako možnou alternativu pro děti, které se věnují letním a míčovým sportům.

Jaroslav Pleva předpokládá, že do nové sportovní třídy přijme od září 2022 zhruba 25 žáků. Bude se jednat o třídu smíšenou, bude určena pro šikovné chlapce i dívky. Tito žáci budou mít v rozvrhu navýšenou hodinovou dotaci tělesné výchovy na čtyři hodiny týdně (2 hod + 2 hod). „Pro žáky sportovních tříd jsme se snažili sestavit atraktivní učební plán, který je v souladu s rámcovým vzdělávacím programem a zároveň se v něm odráží potřeby současné společnosti. Proto jsme žákům navýšili také hodinovou dotaci anglického jazyka. Také na 4 hodiny týdně. Chci zdůraznit, že žáci nebudou ochuzeni o žádné základní, stěžejní předměty,“ říká ředitel Pleva.

Zájemci o studium sportovní třídy na Liščím kopci budou muset (stejně jako na základní škole na náměstí Míru) absolvovat talentové zkoušky. „Přesná podoba talentových zkoušek a kritéria pro přijetí do sportovní třídy jsou uvedena na webových stránkách www.zsskolnivrchlabi.cz. Jsou zde uvedené také podrobné informace o jednotlivých termínech (den otevřených dveří, datum podání přihlášky, datum konání talentových zkoušek...). Na našich webových stránkách je umístěna také on-line přihláška,“ říká Jaroslav Pleva, který předpokládá, že do jeho školy se budou hlásit děti primárně zaměřené na letní sporty. „Samozřejmě je možný i scénář, kdy si děti půjdou vyzkoušet talentové

Projekt

ZŠ Školní, Vrchlabí 1336

Sportovních tříd na ZŠ Školní, Vrchlabí

Vážení rodiče,

sportovní kluby **FC Vrchlabí**, **SK Vrchlabí** a **Vrchlabí rugby league** se na základě jednání s vedením ZŠ Školní Vrchlabí rozhodly ve školním roce 2022/23 začít s realizací projektu sportovních tříd.

Třídy budou postupně zřizovány od 6. do 9. ročníku s tím, že v příštím školním roce se otevře sportovní třída v 6. ročníku. Tato třída bude mít navýšenou hodinovou dotaci v předmětech TV a AJ.

Hodinové dotace ve sportovní třídě:

- **dvojnásobně navýšená dotace hodin TV na 4 h týdně (2h + 2h týdně)**
- **navýšená dotace hodin AJ na 4 h týdně**
- **hodinové dotace všech hlavních předmětů jsou v souladu s RVP ZV**

Výuka tělesné výchovy bude pod vedením aprobovaných učitelů TV a za spolupráce s trenéry jednotlivých sportovních klubů. Zaměřena na všeobecný pohybový rozvoj žáků. Bude tak vhodně doplněna jejich specializovanou sportovní přípravou ve sportovních oddílech. V rámci výuky absolvují žáci všechny sportovní disciplíny – atletiku, gymnastiku, míčové hry, outdoorové a úpolové sporty. Součástí vzdělávacího programu bude také cyklistika a zimní sporty. Během výuky se žáci budou účastnit sportovních soutěží a závodů. Naše škola je velmi dobře vybavena pro všechna sportovní odvětví. K dispozici jsou dvě velké tělocvičny, dobře vybavená posilovna, venkovní areál s umělými povrchy, atletickou dráhou a sektory a workoutovým prvky. K dispozici je žákům kompletní vybavení na cyklistiku a běžecké lyžování.

Přesná kritéria pro přijetí a termín přijímacích zkoušek do sportovní třídy budou zveřejněna na www.zsskolnivrchlabi.cz v průběhu měsíce **února 2022**.

Těšíme se na spolupráci při výchově a rozvoji vašich dětí.

Mgr. Jaroslav Pleva - ředitel

[Podpis]

[Podpis]

[Podpis]

zkoušky na obě školy, a pak si vyberou,“ dodává.

Na rozšířenou výuku tělesné výchovy jsou na ZŠ Školní dobře připraveni nejen zájemci a materiálním vybavením, ale i personálně. „Na pokrytí navýšené dotace hodin tělesné výchovy máme dostatečný počet aprobovaných učitelů. Já sám jsem také aprobovaný tělocvikář, a proto plánuji návrat k výuce tohoto předmětu. Za velmi přínosnou pro rozvoj žáků sportovních tříd považuji také plánovanou spolupráci s trenéry oddílů a klubů, které se podílejí na tom-

to projektu. Budou se aktivně podílet na výchovně vzdělávacím procesu žáků sportovní třídy přímo v hodinách,“ uzavírá.

Rodičům a jejich dětem, které zvažují studium sportovní třídy, proto Jaroslav Pleva doporučuje sledovat webové stránky školy, kde získají potřebné informace, případně využít telefonický kontakt na jeho osobu uvedený také na těchto stránkách. Zároveň zve všechny zájemce na den otevřených dveří, který se bude konat v pondělí 7. 3. 2022 od 17:00 hod ve společenské místnosti ZŠ Školní Vrchlabí. ■

Zdolat za rok Žalý 275krát? To neomrzí

Zdeněk Vraštil v průběhu roku 2021 zdolal vrchol Žalého 275krát za sebou, a to jak na kole, tak i pěšky. Překonal tak rekord svého předchůdce pana Jířů. Nejdelší z jeho tras čítala přes 96 kilometrů. V rozhovoru pro Vrchlabinky jsme nemluvili jen o pocitech ze zdolávání tohoto kopce nad Vrchlabím, ale i o jeho působení na valteřickém koupališti a dalších životních plánech.

ANTONÍN KAŠPAR, FOTO: ARCHIV ZDEŇKA VRAŠTILA

V loňském roce 2021 jste 275krát zdolal Žalý. Jaká byla vaše motivace?

Z Valteřic, kde bydlím, je vrchol Žalého dobře dostupný. A moje motivace byla, že jsem potkal pana Jířů z Vrchlabí, který tam byl v roce 2020 stošedesátdvakrát. Ze začátku jsem ho chtěl překonat a pak už jsem se snažil nastavit laťku co nejvyšší. Rád taky jezdím na kole, to se ale v únoru, kdy jsem začal, nedá, takže jsem chodil.

Tohle tedy byla vaše první akce podobného rázu?

Ano, tohle bylo moje poprvé.

Měl výběr vrcholu Žalého kromě dostupnosti i jiné důvody?

Opravdu jsem chtěl překonat pana Jířů a dostupnost taky hrála roli.

275 výstupů na Žalý – to zabere přes dvě třetiny roku. Jak jste si na to zvládal udělat čas?

Je to spíš 75 procent celého roku. Možná i o trochu víc. Bylo to náročné, ale nechodil jsem jen pěšky, jezdil jsem převážně na kole. Někdy jsem Žalý absolvoval ještě před prací. Některé dny i dvakrát za den. Takže jsem v létě už ve 4:10 ráno sedl na kolo a vyrazil na Žalý a o půl šesté už jsem byl v práci.

Nebylo to trochu jednotvárné?

Ze začátku bylo, ale když odtál snít, dalo se jezdit jinými cestami třeba na kole. Různě jsem si to pro-

dlužoval, jezdil jsem z různých stran. Jezdil jsem po žluté turistické od Škodovácké chaty, od Beneka kolem hotelu Žalý nebo z Rovinek. Střídal jsem zhruba pět tras, z toho tři jsem objevil až minulý rok. Pěších tras jsem objevil ještě více. Bydlím tady od narození a mám to tady rád. Krkonoše jsou nádherné v každém ročním období.

Máte z toho nějaké zajímavé zážitky?

Vyložené zážitky asi ne. Párkrát jsem si sáhl na dno. Nejdelší trasa, kterou jsem na kole absolvoval, měla asi devadesát šest kilometrů s horským převýšením přes dva kilometry. Vedla z Valteřic přes Vrchlabí na Mladé Buky, Pec pod Sněžkou, nahoru na Výrovku. Z bufetu Na Rozcestí, pak přes Klínovky na Pláně dolů do Špindlu, vodárenskou na Horní Mísečky a na Rovinka, poté Bucharovou cestou na Žalý.

Chodil jste v každém počasí?

V zimě a na jaře jsem chodil, když bylo lepší počasí, a na kole jsem jezdil i v dešti. Hodně mi to zkom-

plikoval covid, hlavně v únoru, kdy byly zavřené okresy a pak i katastrální území obce. Mohl jsem jen do práce, a tak jsem si cestu hledal těžko. Vyrážel jsem už jen jednou až dvakrát do týdne, protože to na Křížovkách hlídaly policejní hlídky. Několikrát jsem je obcházel lesem a po loukách tak, aby mě neviděly.

Máte v plánu něco podobného i na rok 2022?

V plánu zatím nic nemám. Na podzim jsem si našel přítelkyni. Když jsem šel do této výzvy, byl jsem sám, takže jsem měl hodně volného času. Teď mám jiné priority. Chci dát trochu dohromady domek, věnovat se přítelkyni, takže spíš ne. Dost lidí ví o tom, že jsem to tolikrát absolvoval, díky Vrchlabínkám to bude vědět ještě více, takže čekám, jestli se někdo chytí. Pokud mě do budoucna někdo překoná, tak bych se ho snažil překonat i já.

Inspiroval jste i někoho dalšího?

Určitě. Víím o mnoha lidech, kteří chodí nahoru a nechodívali tam. Třeba i můj taťka. Pár kolegů tvrdí, že mě překonají. Jsem na ně zvědavý.

BIO

Zdeněk Vraštil (39)

Narodil se v Horní Branné a s rodiči pak vyrůstal v její části Valteřice. Tam si před sedmi lety koupil i vlastní starší domek, který postupně předělává. Vystudoval obor elektro na střední škole v Nové Pace. Posledních sedm let pracuje jako technolog v podniku Kablo Vrchlabí, předtím byl 13 let ve stejné firmě dělníkem. Mezi jeho koníčky patří kolo, převážně horské, ale i silniční, volejbal, plážák, sjezdové lyžování, fotbal a turistika.

Co vás na chození baví?

Zhruba před třemi lety jsem trochu upravil svůj jídelníček a začal jsem se trochu hýbat, hlavně na kole, a začal jsem běhat. Tehdy jsem měl asi o třicet kilo víc. Žalý byl i způsob, jak si udržet svou váhu a kondici i v zimě. Snažil jsem se dělat něco, s čím budu mít dostatek pohybu. Tím, že pracuji převážně v kanceláři v místním Kable, je to i dobrý způsob, jak se v přírodě zrelaxovat a odreagovat se.

INZERCE

Rozpis zápasů 2022

ÚNOR / BŘEZEN

Vrchlabí × Jihlava 7. 2. 2022 18:00 pondělí

Vrchlabí × Třebíč 16. 2. 2022 18:00 středa

Vrchlabí × Prostějov 23. 2. 2022 18:00 středa

Vrchlabí × Havířov 28. 2. 2022 18:00 pondělí

Vrchlabí × Frýdek-Místek 2. 3. 2022 18:00 středa

Nestěj frontu...
Kup si lístky
ONLINE!

Sledujte nás   #hcvrchlabi

Případné změny najdete na hcvrchlabi.cz

Staňte se součástí našeho týmu

v největší české kabelovně na výrobu autovodičů ve Vrchlabí

Produkce kabelů, které každý týden vyrobíme, by obkroužila celou zeměkoulí. Za rok je to vzdálenost delší než dvakrát na Měsíc a zpět. Jsme kabelovna na výrobu autovodičů, instalačních vodičů, speciálních kabelů a dalších.

PŘIDEJTE SE K NÁM.

Vhodné i pro absolventy SŠ

Hledáme nové kolegy do výrobního týmu

CO NABÍZÍME

- › Velmi zajímavé finanční ohodnocení.
- › Příspěvek na penzijní připojištění či životní pojištění 1 000 Kč.
- › Různé směnné režimy dle aktuální nabídky. Zaučování na ranní směně.
- › Rekondiční volno a další benefity.
- › Odměna vázaná na hospodářské výsledky firmy.
- › Příspěvek na stravování.

Kablo Vrchlabí s.r.o.
Českých bratří 509
543 01 Vrchlabí
www.kablovrchlabi.cz

Přijem přihlášek uchazečů a bližší informace

Dagmar Pánková | HR specialista
tel.: +420 499 401 388 | 725 647 036
e-mail: personalni@kablovrchlabi.cz

Zvládal jste i jiné aktivity? Čemu se jinak věnujete?

Hodně se angažuji v udržování valteřického koupaliště, kde pomáhám s provozem. Kolikrát jsem ještě po zdolání Žalý a práci otevřel kiosek na koupališti. Do toho hraji volejbal, přes léto plážový, přes zimu s jednou partou tady ve Vrchlabí, s druhou ve Valteřicích. Před zraněním jsem hrával i fotbal za Benecko. Jezdím taky na silničním kole, na to už ale moc času loni nezbývalo. Minulé roky jsem jezdil víc. Teď ty kilometry tolik nepřiskakovaly, protože jsem jezdil hlavně kopečky po Krkonoších.

Jak je to s návštěvností valteřického koupaliště?

Je to smutné, ale většina návštěvníků je z Vrchlabí a z Jilemnice. Místní na koupaliště moc nezajdou. Je málo místních, kteří přijdou. Radši si na zahradě napustí bazén a dají si k tomu to svoje lahvové pivo, než aby si zašli na koupaliště zaplavat a vzali si k tomu jedno točené.

Plánujete něco nového?

Ano. Na letošní rok je na koupališti připraven projekt na výstavbu nových záchodů, aby se zlepšily návštěvnické podmínky. Do budoucna máme projekt i na opravu „vany“ koupaliště. Půjde o vybetonování a dopadne snad i filtrace, aby kamarád Pavel Červinka nemusel trávit hodiny svého volného času čištěním a údržbou vody. A hlavně, abychom nalákali více lidí a bylo to tam zajímavější pro veřejnost, snad i tu místní. Na tyhle velké investice si však koupaliště nevydělá, bez podpory našeho obecního úřadu by byly úpravy nemyslitelné.

Vybíráte vstupné?

Vstupné je dobrovolné, záleží na každém, kolik dá. Na podporu koupaliště děláme v létě jednu velkou akci, většinou to bývá poslední červencová sobota. Máme i pár sponzorů, místních podnikatelů. Dopoledne se koná volejbalový turnaj, po obědě následuje program pro děti, soutěže, takové dětské odpoledne. Na to plynule navazuje hudba. Hrají převážně místní kapely. Ve večerních hodinách bývá nějaká známější kapela. Celý výtěžek jde na obnovu koupaliště. Do služby chodí sokolové a přátelé Sokola, pomáhají zadarmo, jen za jídlo a za pití. V tomhle duchu funguje koupaliště celou sezónu. Nikdo za to není placený, chodí k nám dobrovolníci ve svém volném čase.

Byl jste přímo u vzniku koupaliště?

Ne, to jsem nebyl. (smích) Samotné koupaliště

vzniklo kolem roku 1930, kdy ho vybudovali místní sokolové. Kolem roku 2000 se celý areál koupaliště pronajal soukromé osobě, ale postupně to vedlo k záhubě. Poslední nájemník potom už ani kiosek neotvíral a využíval ho pro celoroční bydlení. Asi před šesti či sedmi lety se místní sokolové rozhodli, že si koupaliště vezmou zpět, dají ho dohromady a společnými silami se o něj budou starat, nadšenců však rok od roku ubývá. Já se v tom angažuji zhruba poslední tři roky.

Chtěl byste něco vzkázat na závěr?

Rád bych poděkoval rodičům, také tam se mnou několikrát byli, všem kamarádům, kteří se ke mně v průběhu roku ve zdolávání Žalého přidali, ať už jednou, nebo víckrát, pěšky či na kole. Je to zajímavější, když člověk nejde sám. Také chci poděkovat přítelkyni Klárce, která mě poslední měsíce motivovala asi nejvíce a také se mnou Žalý zdolávala. Nejlepší výstup byl asi ten poslední, na Silvestra. To totiž chodí valteřičtí sokolové na Žalý od našeho koupaliště společně, na cestu si připravíme do termosek svařák, někdo vezme cukroví, jiní zase domácí bylinný likér, nahoře opečeme burty a poslechneme tradiční živou hudbu. Ve výstupech obdivuji i kamaráda, pana Jana Honců z Mrklova, ve svých 77 letech byl minulý rok na rozhledně Žalý zhruba 60krát. Jen tak dál, Johnny. ■

POZVÁNKA

Hudební příběhy z celého světa

Již zavedený Dětský klub EDDA Vrchlabí ve svém prostoru COOLna Naděje na Krkonošské ulici pořádá v pátek 18. února od 19 hodin pořad O lidožroutech z Karibiku, afrických čarodějnicích a jízdy na oslu. Málo známé hudební příběhy z celého světa bude vyprávět hudební publicista Jiří Moravčík. Jirka je hudební publicista zaměřený na world music, folk a tradiční hudbu. Přispívá do hudebních magazínů UNI, Full Moon a Harmonie. Dlouhodobě spolupracuje s Českým rozhlasem Ostrava, kde uvádí pořad Hudba ze zapadlých vesnic, a stanicí Vltava. Patří do dramaturgického týmu festivalu Colours of Ostrava a Czech Music Crossroads. Dosud vydal tři knihy: Keltská hudba (Torst, 2004), V tlamě afrického krokodýla (Signeta, 2006) a Když píseň tluče křídly do oken (Galen, 2009). S fotografy Yvettou Stránskou a Ivanem Prokopem provozuje webovou stránku World-Music.cz.

Vodní blahobyt pro každého

Víte, že v Janských Lázních funguje termální aquacentrum pro veřejnost? Otevřeno je v odpoledních a večerních hodinách každý den, o víkendu i svátcích. Legenda tvrdí, že teplý léčivý pramen objevil na úpatí Černé hory zbrojnoš Jan z Chockova. Mělo se tak stát v roce 1006. Historici se sice přiklání k jeho mnohem pozdějšímu nálezu, nicméně jméno spojené s Janem už prameni zůstalo. A nejen jemu, připadlo následně i lázním a městečku. Pokud chcete na vlastní kůži pocítit blahodárné účinky Janova pramene, vydejte se do Aquacentra.

Kdo přijede autem, může zaparkovat buď u Lesního domu, na centrálním parkovišti u lanové dráhy nebo přímo před Aquacentrem (to ale jen v případě, že patří k hostům a pacientům lázní). Pěšky se k budově dostanete podle navigačních šipek. Objekt je navíc propojen s hotelem Terra.

Dva prameny v jednom bazénu

Návštěvníci Aquacentra mohou využít především rehabilitační bazéna napouštěný léčivými minerálními prameny. Jde o zmíněný Janův pramen a také Černý pramen, oba z prameniště v Rudolfově údolí, které je mimochodem natolik vydatné, že vodou zásobuje i Dětskou léčebnu Vesna. Ponoření do bazénu je mimořádně příjemné, voda má 27 °C. Nádrž nepravidelného tvaru pokrývá plochu 230 m², a protože je hluboká od 1,2 do 1,5 metru, užijí si pobyt ve vodě plavci i neplavci,

dospělí i děti. Kdo přijde večer, může se kochat podvodním barevným osvětlením. Celý prostor rehabilitačního bazénu díky němu získává velmi příjemnou atmosféru.

Stejně jako v podobně moderních zařízeních, také v janskolázeňském Aquacentru najdete masážní a perličková lůžka, vodní clony, protiproud i dvě vířivky - ta venkovní je vyhřívána na 32 °C. Na své si přijdou milovníci finské sauny a parní sauny, nechybí přirozeně ani zchlazovací bazének.

Procedury na míru

Pro relaxaci, regeneraci a detoxikaci celého těla si návštěvníci mohou dojít do wellness. Zkušenosti maséři jsou připraveni poskytnout klasickou masáž k uvolnění svalů a kloubů, která dodá energii, ale také třeba speciální havajskou masáž Lomi Lomi.

Jejím účelem je vyvolat hlubokou relaxaci, harmonizovat, rozpustit blokády a povznést na duši.

Oblíbená masáž lávovými kameny napomáhá detoxikaci, zbavuje stresu, podporuje životní energii. O odtok lymfy se zase postará bambusová masáž prováděná pomocí oleje a bambusových tyčí. Má obnovující a drenážní účinky, navíc podporuje boj s celulitidou. Dokonalý odpočinek přivodí aroma masáž odstraňující díky éterickým olejům únavu a duševní nepohodu.

Parafín na ruce ocení lidé s bolestí pohybového aparátu a potřebou prokrvit pokožku. A nakonec zmiňme i peloid - sáček s prohrátou rašelinou, která předává svalům a tkáním blahodárné teplo, uvolňuje je a relaxuje.

Kdy se vydat za zážitky

Na návštěvu bazénu, pobyt v sauně nebo skvělou masáž je vhodná doba vždycky. Podzimní a zimní dny jsou k nim ale jako stvořené. Brzy se stmívá, počasí ne vždy přeje dlouhým procházkám. Odpoledne či večer aktivně strávené „u vody“ pod střechou přináší psychické uvolnění, lepší náladu, posílení svalstva celého těla i zlepšení obranyschopnosti. Účinek lze ještě znásobit saunováním či doplnit masáží.

Aquacentrum je otevřeno od 16 do 21 hodin. V zimní sezoně (od 1. 1.) je otevřeno od 13 do 21 hodin, stejně jako o víkendu a o svátcích. Na masáže se návštěvníci mohou objednat v recepci. Pokud jde o ceník, výše vstupu do bazénu nebo bazénu a saunového světa se odvíjí od sezony. Výrazného snížení ceny lze dosáhnout zakoupením permanentky. Děti od 1 roku do 2 let, stejně jako držitelé ZIP/P, jejich doprovod a pacienti lázní platí polovic. Mladší děti nemají z bezpečnostních důvodů do Aquacentra vstup povolen.

Všechny potřebné informace o nabídce Aquacentra jsou na webu janskelazne.com/aquacentrum/.

Co potěší děti v Tanzanii?

Když jim přinesu Bon Pari

Když záchranář Matěj Břeský poznal Tanzanii, učarovala mu. Okouzila ho nejen nádherná příroda, ale i lidé, a to dokonce natolik, že se rozhodl jim pomáhat. Přibližně dvakrát ročně za nimi přiletí, aby mohl zlepšit životní podmínky dětem s postižením žijícím v Arushi.

☛ GABRIELA JAKOUBKOVÁ,
FOTO: ARHIV MATĚJE BŘESKÉHO

Matěji, pracujete jako záchranář. Na tuto práci vás prý „navedla“ tehdejší paní ředitelka jilemnického gymnázia. Při jaké příležitosti ji to napadlo?

Ano, byla to paní ředitelka Helena Henychová. Pamatuji si na ten okamžik velmi dobře. Skákali jsme při tělocviku do dálky a já při tom měl na hlavě kšiltovku horské služby. Můj táta totiž u horské služby působil. Právě ta kšiltovka ji asi vedla k tomu, že mi z ničeho nic řekla: „Matěji, z tebe bude záchranář!“ No a nakonec se tak stalo.

Kromě standardní záchranářské praxe také dostáváte české pacienty z různých koutů světa zpět do České republiky. Jak to v realu funguje?

Pracuji pro jednu z největších asistenčních služeb v Čechách. Jde o takzvané zdravotnické repatriace. Pokud někdo onemocní nebo se zraní, v podstatě kdekoli ve světě, rozhoduje se po základním ošetření či operaci o jeho převozu zpět do Čech. Jednak proto, že zdravotnická péče v zahraničí je dražší, a také samozřejmě i z psychologického hlediska. Pokud je tedy zdravotní stav takového pacienta stabilizovaný, řeší se v rámci cestovního přípojištění jeho transport domů, do spádové nemocnice. Vysílající lékař rozhoduje o tom, zda pro něj vyrazíme sanitou, linkovým letem, nebo speciální Air-ambulancí, což je malé tryskové letadélko vybavené jako sanitka.

Který z transportů byl asi nejsložitější?

Transporty jsou nejsložitější v komunikaci, tedy pro dispečery, kteří musí zařídit různá povolení a spoustu dalších dokladů, aby se mohl transport uskutečnit. Třeba u linkových letů se musí pro danou společnost zajistit tzv. fit to fly, který zaručuje, že se pacientův stav během letu zásadně nezhorší. Je to pro aerolinky jakási „krytí“, aby nemusely

nouzově přistávat. Nejvíce problémů jsme v tomto směru měli v Itálii. Já ručím za zdravotnickou část a třeba i za domluvu, jakým způsobem projedeme na letišti s nosítky nebo vozíkem.

Založil jste nadační fond TEMBO na pomoc dětem v Africe. K tomu se ještě dostaneme později. Kdy jste se vy sám dostal do Afriky?

Poprvé to bylo přibližně před deseti lety. Letěl jsem pro pacienta do Etiopie, konkrétně do Addis Abbeby. Při takovýchto dálkových letech tam většinou míváme den volna. Podíval jsem se tedy po městě. Etiopie je moc krásná, ale zároveň i náročná země. Po návratu jsem si říkal, že Afrika je dost drsná a nebude to asi kontinent, kam by mě to příliš lákalo. Už jen proto, že jsem tam poprvé v životě zažil, že mi nějaký kapsář sáhl do batohu a chtěl mě okrást. Naštěstí jsem v něm nic neměl. Také jsem tam kvůli bezpečnostní situaci musel letět o den déle, protože se před nemocnicí střídalo. Byly to nepříjemné zážitky a přiznám se, že jsem byl z toho všeho trochu „vykulený“. Byl jsem i v Súdánu, kde jsem zažil občanské nepokoje. Potom jsem se

do Afriky dlouho nepodíval. Až v roce 2018 jsem jel jako záchranář na Intercontinental rally, což je závod, který se jezdí po trase původního afrického Dakaru. Měsíc jsem strávil v záchranářském jeepu. I když jsem neměl do té doby žádnou zkušenost s offroadovým ježděním, zalíbilo se mi to. Pak jsem se dostal do Tanzanie a té jsem doslova propadl.

Kdy jste začal přemýšlet o případných charitativních projektech?

Ten nápad se zrodil v roce 2018, kdy jsem byl v Tanzanii poprvé, a to původně z prostého důvodu, že se mi hrozně moc líbila. Říkal jsem si, že by bylo fajn, abych se tam mohl vrátit, a nejlépe s konkrétním cílem. Nejprve jsem se šel podívat do tamní mateřské školky. Pro mnohé akčnější turisty je to určitě zajímavé. Děti jsou jak „utržené z řetězu“, zpívají, mají radost z toho, že jim přinesete Bon Pari. Je to hodně sociálně emotivní zážitek. Napadlo mě, že bych mohl vymyslet, jak jim zlepšit prostředí. Kamarád Frank, který mi dělal průvodce, mě ale odkázal na jednoho ze svých přátel, který v Arushi založil dětský domov Destiny, kde žijí

INZERCE

NEXT
REALITY
VRCHLABÍ

NOVĚ OTEVŘENO

KRKONOŠSKÁ 153,
PASÁŽ GENDORF 1. PATRO

KONTAKT

+420 608 537 034

**REALITY A FINANCE
POD JEDNOU STŘECHOU**

- VÝKUPY NEMOVITOSTÍ DO 48 HOD
- ODHADY NEMOVITOSTÍ
- PRODEJ I PRONÁJEM
- DAŇOVÉ SLUŽBY
- KOMPLETNÍ FINANČNÍ SLUŽBY

mohla pochopit, že například pračka je u nás běžná věc. V komunitě, kterou jsem si kolem sebe vytvořil, jsem za ty čtyři roky poznal lidi vděčné, hodné, spokojené a na rozdíl od některých tady v Čechách (kterým jsem také někdy pomohl) mi občas i zavolají, aby se zeptali, jak se mi daří.

Jakým způsobem dětský domov v Arushi funguje?

Není to zařízení, kde všechny děti přímo bydlí. Mohou tam s rodiči i docházet. Stále jich tam žije devět. Ředitelem je Bryson a má k sobě ještě dva kluky – jeden z nich působí jako takový fyzioterapeut (i když na to asi žádné vzdělání nemá).

Hendikepované děti to nemají nikde jednoduché. V Africe je to ale zřejmě ještě mnohem složitější. Jak je tam o ně postaráno?

Vlastně vůbec. U nás má každé dítě od narození svého pediatra a zdravotní pojištění. V Tanzanii nic takového neexistuje. Jediné, co dětem pomáhá, jsou právě takové nadace, jako je Destiny. Alespoň v tom smyslu, že mají děti pravidelnou stravu a rodičům někdo ukáže, jak se o ně starat, třeba jak se nandává plínka, protože oni to neznají. Děti s postižením, které se nedostanou do podobného centra, mají v Tanzanii většinou velmi krátký osud. První vozíček od nás dostala dnes asi patnáctiletá holčička Merry, která má velmi těžké postižení. Nečekají ji, myslím, pěkně vyhlídky. Bydlí pod Kilimanjarem a stará se o ni babička. Byl jsem se tam za ní podívat, abych se přesvědčil, jak vozíček využívá. Zjistil jsem, že už deset let má nastaveny léky na epilepsii jako pro mimino, ačkoliv váží o 15 kg víc. Epileptický záchvat měla každou půl hodinu. Jistě, že to její, už tak těžce poškozený mozek, poškozuje ještě více. Díky konzultacím přes videohovory se nám dávky podařilo přenastavit, aby si to její tělo alespoň na chvíli odpočinulo. Některé léky jsou sice schopni si zajistit, ale samozřejmě je musí zaplatit a příjmy tam opravdu nejsou nijak velké.

Nelze nezmínit jen těžko uvěřitelný příběh chlapce, který vyrůstal mnoho let s paviány. Můžete nám ho přiblížit?

Jmenuje se Abraham. Rodiče se o něj přestali starat, bydlel proto u babičky a dědečka. Když mu byli čtyři roky, prarodiče zemřeli. A protože žili stranou města, pobíhal všude možně, až se dostal mezi paviány, mezi nimiž se socializoval. Podle africké informace s nimi žil snad deset let, než ho tam nějaký pán objevil a dovedl ho právě do nadace Destiny. Poznal jsem ho asi po roce a půl poté, co

děti s postižením. Za rok jsem se tam dostal znovu, samozřejmě s přesvědčením, že tam musím dovézt nejméně tunu oblečení. Naštěstí jsem ale sehnal i invalidní vozík. Ohromně mě to tam nadchlo a začal jsem rozvíjet další a další plány, až jsem nakonec založil nadační fond. Dvakrát ročně tam zajedu a něco udělám. Pomoc je to ale hodně specifická. Troufám si říci, že už jejich mentalitu poměrně znám. Rozhodně bych jim neposlal peníze jen tak naslepo, aby si za ně zaplatili třeba elektriku nebo poslali dítě do školy. Neinvestuji do ničeho, nad čím nemohu mít osobní kontrolu. Dělán to tak, že za peníze, které se mi tu podaří sehnat, tam něco udělám: vymalují, postavíme postele, stavěli jsme kurník... Máme kamarádky vztah, ale na druhou stranu oni nikdy nevědí, kdy se tam objevím a zjistím, jestli něco nezmezelo, nebo prostě jestli něco není jinak. V tomto směru jsem opatrný. Musím zatukat na dřevo, že se mi to vyplácí a stále můžeme pokračovat. Je to jiný svět, vím, že je nespasím, ale jsem rád, že díky tomu děti s postižením mohou žít lépe.

Můžete mi mentalitu tamějších obyvatel přiblížit konkrétněji?

Život u nás je rychlý, materialistický. Možná jsem měl štěstí na lidi, ale nevnímám jsem, že by mi v Tanzanii někdo záviděl třeba jen to, že můžu žít v Evropě jinak, než žijí oni tam. Ani po mně nikdo nic nechtěl, nestěžoval si, že něco nemá. Jezdíme například za Bensonem, klukem s dětskou mozkovou obrnou. Žije s maminkou a dvěma sourozenci v jedné malé místnosti. Tatínek od nich odešel, když zjistil, že se Benson narodil těžce postižený. Ani jednou jsem neslyšel, že by si jeho maminka postěžovala na těžký život. Kdysi jsem u jezera Natron mluvil s jednou Masajkou. Ptala se mě, jestli jsem bohatý a co u nás znamená být chudý. Ne-

Zalyžuj si celý den

VE SKIAREÁLU MALÁ ÚPA

**Kup to
hned >**

NA **KUPTOVAKCI.CZ**

**VOUCHER
NA CELODENNÍ
SKIPAS**

**Kup to
v akci.cz**

se do Destiny dostal. Na svůj věk (mělo by mu být asi osmnáct let) je velmi malý, byl podvyživený, prsty má skutečně jak paviánek. Zpočátku vydával jen skřeky, a když se mu něco znelíbilo, rozčiloval se jako opičák. A naopak, pokud si někoho oblíbil, věšel se mu na břicho. Také se například nenatáhl do postele, ale spal stočený na skluzavce. Už je to lepší, jen se nedaří, aby promluvil. Jde o velmi zajímavý případ a člověk by ho musel vidět na vlastní oči, aby uvěřil.

Jak taková setkání snášíte po psychické stránce?

Už deset let jezdím na záchrance, byl jsem tedy svědkem mnoha tragédií. Psychicky mě to nijak neníčí, to bych to nakonec asi ani nemohl dělat, ale je pravda, že když přijedu do Arushi a vnímám, že ve mně vidí naději, mám emočně pozitivní dojmy. Jsem prostě rád, že oni jsou rádi. A nepopírám, že kolikrát se mi při odletu objeví i slza v oku.

Založil jste nadační fond TEMBO – v překladu toto slovo znamená SLON. Skrývá se tedy v názvu nějaká symbolika?

Snad ani ne. Určitě se mi hodilo, že slon je v Tanzanii symbolem štěstí, síly a naděje. Název je však čistě pragmatický. Když jsem ho vymýšlel, chtěl jsem v něm mít nějaké svahilské slovo. Tembo není příliš dlouhé ani složité, proto vyhrálo.

Co vše obnáší založení nadačního fondu?

Musí se složit finanční jistina, samotná žádost obsahuje asi dvacet papírů a s tím vším se musí zajít k notáři. Není to jednoduché, protože spousta notářů tuto problematiku ani nezná. Je to v podstatě podobné, jako když se zakládá firma. Nutná je žádost a sepsání cíle nadačního fondu. Vše musí schválit krajský soud.

Daří se získávat přispěvatele?

Musím to zaklepat – daří. Z 80 procent přispívají lidé, kteří mě znají a věří mi. Však se také snažím o všech aktivitách v Africe informovat na sociálních sítích, poctivě tam vkládat videa a fotografie. Samozřejmě, že všem patří mé velké díky, bez nich by to nešlo. ■

HLEDÁME SEŘIZOVAČE

Máme tisíce výrobků, které se dotýkají života téměř každého z nás. Nová auta díky nim jezdí a jsou čistější. V trutnovských halách jich vyrábíme miliony ročně a i to je málo.

Rosteme a potřebujeme další šikovné ruce. Zkušební profici i čerství absolventi, máme tu práci pro vás.

Šikovným kandidátům a kandidátkám nabízíme nástupní bonus 30 000 Kč.

Vitesco Technologies, Trutnov - práce, co má smysl a budoucnost

PŘIJMEME DO SVÉHO TÝMU

EVROPA
REALITNÍ KANCELÁŘ
VRCHLABÍ

ASISTENTKU REALITNÍ KANCELÁŘE

EVROPA realitní kancelář VRCHLABÍ hledá do svého týmu kolegyni na pozici asistentka kanceláře.

Chcete zajímavou práci z odvětví světa realit? Máte týmového pozitivně laděného ducha a jste přátelštější? Zašlete nám svůj životopis a přidejte se k nám! Nabízíme práci na HPP, fixní plat, telefon s neomezeným voláním i pro soukromé účely, notebook, milý a přátelský kolektiv.

NABÍZÍME

- ✓ práci na HPP
- ✓ pravidelný fixní plat (20.000 – 24.000 Kč) + odměny za dobře odvedenou práci, pracovní týden 38 hodin
- ✓ nástup možný ihned
- ✓ mobilní telefon s neomezeným voláním a 2Gb datovým tarifem i pro soukromé účely a další rodinné příslušníky
- ✓ notebook
- ✓ nové kancelářské prostory a příjemné pracovní prostředí
- ✓ přátelský kolektiv a plnou podporu kolegů
- ✓ firemní akce a společenské akce

NÁPLŇ PRÁCE

- ✓ administrativní a organizační zajištění chodu firmy
- ✓ organizace a třídění dokumentů
- ✓ podpora vedoucím pracovníkům a makléřům
- ✓ zpracovávání statistik
- ✓ předkontace účetních dokladů
- ✓ vedení hotovostní pokladny

POŽADUJEME

- ✓ práce na PC na dobré uživatelské úrovni
- ✓ znalost práce s programy MS Office
- ✓ zodpovědnost, spolehlivost, samostatnost, pečlivost
- ✓ organizační schopnosti
- ✓ chuť pracovat
- ✓ aktivního týmového ducha
- ✓ základní znalost účetnictví výhodou
- ✓ dobrou náladu a úsměv na tváři

Těšíme se na Vás. Svě CV zasílejte na lukas.gaspar@rkevropa.cz nebo telefonujte na **603 306 344**.

ERK Špindl, s.r.o., Valteřická 704, 543 01 Vrchlaby

www.vitesco.jobs.cz
personalni.trutnov@vitesco.com

Petankový klub má úspěchy, ale i nové útočiště

✎ JIŘÍ ŠTEFEK

Vrchlabí není v České republice nebo v zahraničí známé jen jako líheň či rodiště úspěšných zimních sportovců. Stejně zdárně šíří dobré jméno města i členové a hráči 1. krkonošského petankového klubu. Vrchlabští petankáři, kteří historicky patří k nejlepším týmům tuzemské extraligy, loni v prosinci vybojovali na FED Cupu ve Francii 2. místo. Na sklonku loňského roku rovněž našli své nové zimní útočiště v prostorách bývalého Divadelního klubu.

Soutěžní večer v supermele je kromě zápolení v petankových dovednostech i jakýmsi společenským setkáním. Hráči (přestože v jednu chvíli mohou být spoluhráči, ale za chvíli i soupeři) spolu živě konverzují, odskočí si spolu ven zakouřit nebo si dají pivo. Z reproduktorů se linou staré české fláky od 70. po 90. léta. Zkrátka pohoda, zábava, ale také napětí ze hry.

Zázemí, které petankáři takto získali, jim přijde velice vhod. V prostorách, které už nejsou delší dobu využívány, mohou dle svých potřeb trénovat, ale

Je tmavý lednový páteční večer. Venku mrže a pod botami křupe umrzlý sníh. Venku už skoro nepotkáte živou duši. Vrchlabáci odpočívají po pracovním týdnem buď doma u svých televizorů, anebo sedí v družných debatách v pohostinských zařízeních. V prostorách bývalého Divadelního klubu se však svítí a je tam živo. Hraje se tu totiž petank a probíhá tradiční páteční klání zvané supermele. To je soutěž trojic, v níž žádný hráč dopředu neví, s kým a proti komu bude hrát. Vše se totiž nejprve losuje na místě před samotným začátkem hry.

Od jara do podzimu se supermele obvykle hraji v pátek na štěrkovém placu za hospodou Sklípek a od konce loňského roku mohou klání pokračovat i v zimě pod střechem a v teple.

i pořádat mistrovské zápasy a turnaje nebo hrát vrchlabskou ligu. Takových soutěžních utkání a turnajů přitom vrchlabští během celého roku odehrají poměrně dost. Zdejší týmy bojují v celostátní extralize i 1. lize, ve Vrchlabí se hraje i velké celostátní turnaje a občas si horalé pozvou k přátelskému zápasu tým z Česka, ale i ze zahraničí.

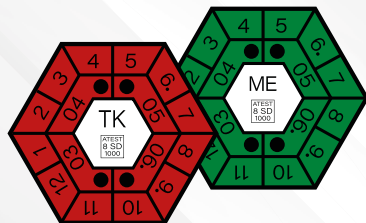
Vrchlabský petankový klub, jehož vznik se datuje do první poloviny 90. let (již minulého století), má širokou členskou základnu. V současné době registruje zhruba osm desítek hráčů a hráček rozličného věku i civilních povolání. Klub patří k nejvýznamnějším dodavatelům juniorských a mládežnických reprezentantů a má nejširší juniorskou základnu v republice.

Vedle rozmanité členské základny a pořádání mnoha soutěží a turnajů se 1. krkonošský petankový klub může pochlubit mnoha úspěchy. Kromě toho, že za téměř třicetiletou historii své existence ani nesestoupil z extraligy, zaznamenal i úspěchy na mezinárodní scéně. Tím posledním a i relativně nejčerstvějším je účast ve finále FED Cupu ve Francii, který proběhl od 1. do 6. prosince loňského roku. Postup na tento mezinárodní turnaj si vrchlabští vybojovali jako mistři republiky městských klubů (tvořených šestičlennými týmy) za rok 2019 (v roce 2020 se mezinárodní turnaje Eurocup a FED Cup kvůli pandemii koronaviru nekonaly). V rámci zápasů FED Cupu si horalé poradili s Rakouskem a Irskem, ale ve finále podlehlí Polsku. Obsadili tak druhé místo.

Přestože komunita petankářů může nezaujatým či nezavřeným obyvatelům Vrchlabí připadat jako uzavřená sekta lidí, kteří propadli této zvláštní, původem francouzské hře, opak je pravdou. Klub je otevřen novým členům a turnaje supermele si může přijít zahrát kdokoli. Stačí jen, aby zaplatil stanovené startovní. Petankové koule ke hře si může na místě dokonce i zapůjčit. „Přijďte mezi nás, třeba vám to přiroste k srdci jako nám. Také jsem si kdysi říkal, jestli je normální, abych házel za hospodou koulema. A vidíte, zůstal jsem u toho už skoro třicet let,“ říká prezident klubu a majitel hospody Sklípek Jan Švimberský. ■

MJ VRCHLABÍ

spol. s. r. o.

Stanice Technické Kontroly a Měření Emisí

www.mjvrchlabi.cz

INZERCE

nabízí pracovní pozici

REALITNÍ MAKLEŘ/MAKLEŘKA
pro Vrchlabí, Trutnov a horské lokality

Proč pracovat právě u nás?

- | Jsme regionální realitní kancelář.
- Jsme tu již 30 let.
- | Svůj region známe nejvíce.
- Znají nás zdejší lidé.
- | Jsme ryze česká firma.

Co musíte umět?

- Umět komunikovat s lidmi
- Mít odborné znalosti (stavebnictví, právo, daně)
- Chut učit se novému
- Dorozumět se jedním cizím jazykem
- Nutnost řídicího průkazu
- Práce na ŽP

Co Vám za to nabídneme?

- Reprezentativní kancelář, usměvavou asistentku, otevřenou a přátelskou atmosférou
- Zajímavou a zábavnou práci v terénu i v kanceláři
- Volnou pracovní dobu
- Nadstandardní výděly
- Odborné školení
- Firemní akce
- Výhodný telefonní tarif

Pojďte se mnou pomáhat lidem splnit si sen o novém domovu. Pošlete životopis a kontaktujte mě.

E-mail: eva.danielisova@krkonose-reality.cz

Etický kodex realitního makléře člena Asociace realitních kanceláří České republiky

„Cokoliv, co nechceš, aby jiní činili tobě, nečini ty jim“

I. KRKONOŠSKÁ REALITNÍ
Pražská 88, 541 01 Trutnov | IČ: 62025635
Tel.: +420 776328418 | Tel.: +420 499732407
www.krkonose-reality.cz

Žijeme v době dřevěné

Má jasné vize a představy, jak by se mělo v lesích s ohledem na klimatické změny hospodařit a jak mají vypadat. „Samotné pěstování lesa je dlouhodobé. Proto je nutné mít dlouhodobou vizi, kam les bude směřován,“ řekl nezávislý poradce na lesnicko - dřevařský sektor a správce lesních majetků Aleš Erber. Tento muž na svém místě chce propojit odbornou, vědeckou i laickou veřejnost, k čemuž bude sloužit nový webový portál Blíže k přírodě přibližující nejen lesnictví, zemědělství, ale také mnohé další obory dotýkající se přírody.

☛ HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: ONDŘEJ LITTERA

Jak dlouho se zabýváte lesnickou problematikou a co vás k ní přivedlo?

Od svého mládí. Přírodu jsem více vnímal od deseti, třinácti letech, kdy jsem viděl film Za trnkovým keřem s Tomášem Holým. Strašně mě nadchl a chtěl jsem se stát hajným. Proto jsem napřel síly k lesnictví, intenzivně jsem se mu věnoval a už při studiu na fakultě lesnické a dřevařské České zemědělské univerzity (ČZU) v Praze. Dá se říct, že jsem podlehl lesnické vášni.

Z vašeho webu vyplývá, že jste díky svým aktivitám neobvyklým lesníkem. Čím vším se aktuálně zabýváte, jsou lesy vaše životní poslání?

Už od doby, kdy jsem před deseti lety studoval v Německu, se mi honily v hlavě různé myšlenky a nápady, jež postupně dozrály do jasných vizí. To, co teď tady dělám prakticky, je naplnění těchto vizí. Propagace lesů, výrobků ze dřeva, dřevostaveb, přírodě blízkého hospodaření, zavádění inovativních postupů pěstování lesů v reakci na změnu klimatu nebo speciálních managementů zeleně. Vedle toho pracuji i pro Správu železnic, ČZU a spravuji či dohlížím na les o výměře větší jak 2 tis. ha

Zpět k lesům. Jaká je aktuální situace s kůrovcem v Královéhradeckém kraji?

Problémy jsou dlouhodobé. Startovacím elementem je dlouholeté sucho, což je signální faktor klimatické změny. Východočeský region byl v tomto

ohledu výrazně postižen v roce 2018, tedy v době velkého sucha. Kůrovec, který napadá oslabené porosty je sekundární element. V oblastech, kde jsou velice husté, stejně staré, stejnorodé a můžeme říci, že i zanedbané porosty, je velký předpoklad napadení kůrovcem. Rizikovým činitelem je také to, že existuje několik vlastníků lesů, kteří mnohdy ani nevědí, že les mají, takže jejich správa je málo efektivní a není včasná. Aktuální a nejproblematičtější situace na východě Čech je asi v oblastech Broumovských stěn, Adršpašsko-teplických skal, kde je mělká půda, nepřístupný terén a stromy v době sucha, kdy jsou vyčerpané z živin, usychají a zároveň je napadá kůrovec, a ještě oblast Hořicka a Novodvorská.

Co je důležité udělat, aby les dobře prospíval?

Všeobecně můžeme říct, že je nutné ho kontrolovat, pravidelně těžbou vychovávat, tzn. zbavovat jej nemocných stromů či stromům, které vadí těm kvalitnějším.

Je smrk sprosté slovo, jak lze často slyšet, a má u nás v souvislosti s klimatickou změnou šanci prosperovat?

Není otázka, zda smrk sázet nebo ne, ale spíše ho

UFFO
TRUTNOV

WWW.UFFO.CZ

VIRTUÁL. RITUÁL.

JAN MOCEK

KOPRODUKCE:

DIVADLO ARCHA
A SIXHOUSES

ORIGINÁLNÍ GAMINGOVÁ
PERFORMANCE, JEŽ DIVÁKY
PŘIVÁDÍ DO PARALELNÍHO
SVĚTA ONLINE VIDEOHER.

UFFO / ČTVRTEK

10. 2.
19:00

HODIN

jiným způsobem pěstovat. Pokud les obnovíme přírodním způsobem pod clonnou mateřskou porostu a budou ho pěstovat dlouhou dobu, tak nemám problém smrk tímto způsobem pěstovat i v nižších nadmořských výškách. Osobně není určitě správné ho sázet na holinách, protože jeho odpad zhoršuje stav půdy, vymílá živiny do spodních vrstev, kam nedosáhnou jeho kořeny. Ve vazbě na klimatickou změnu je samozřejmě pestrá druhová skladba důležitá s ohledem na její odolnost ekologickou i statickou, ale i struktura, to znamená výšková a věková, na co nejmenší jednotce plochy.

Je i více zvěře? Má její přemnožení negativní dopad na kvalitu lesů?

Ano, zvěře je hodně a my jako lesáři tlačíme na to, aby se více lovila. Chceme mít odolné, tedy pestré lesy a zvěře tolik, aby ji les uživil, což je zásadní. Ve sterilních smrkových porostech se zvěř těžko užívá, proto každá jedlička či dub je jak bonbónka, na který se zvěř soustřeďuje. Uchyluje se do pestřejšího lesního porostu, kde škodí, což vede k destabilizaci krajiny. Důležitá je určitá rovnováha, aby zvěře bylo dost, ale ne tolik, že zničí lesní porosty. Je tedy nutné snížit stavy zvěře, aby se krajina revitalizovala včetně té zemědělské. Když se však zvěř bude lovit, musí být poptávka veřejnosti po zvěřině. Větší část tohoto produktu jde do zahraničí, a to je chyba.

Proč je v oblasti lesnictví nutná dlouhodobá vize?

Protože samotné pěstování lesa je dlouhodobé. Proto je nutné mít dlouhodobou vizi, kam les bude směřován. Pokud chce někdo přejít z monokulturního na druhově pestrý les, ujde velmi dlouhou cestu. Bavíme se o desítkách let.

Z vašich mediálních vyjádření si nelze nevšimnout, že je podle vás dřevo surovina budoucnosti. Proč si to myslíte a z čeho vycházíte?

Myslím si, že se nacházíme v době dřevěné. Dřevo je nejen obnovitelnou multifunkční surovinou, ale s ohledem na klimatickou změnu také fantastický materiál, který fixuje CO₂, tedy oxid uhličitý. To znamená, že stromy absorbují v rámci své výživy CO₂ a dřevo ho fixuje. Dřevěné výrobky a dřevostavby obecně jsou vysoce ekologické, pokud je strom pokácen, zpracován a je z něj vytvořená přidaná hodnota výrobku v daném místě. Při realizacích dřevostaveb vzniká navíc minimum odpadu, dům je přesně naře-

zaný. Je to bezpečnější stavba, absorbuje různé škodlivé látky a člověk se v ní cítí lépe.

Myslíte si, že se i v České republice dočkáme dřevostaveb s výškou okolo 90 metrů, které stojí například ve Vídni, Oslu a další se staví v Evropě i v USA?

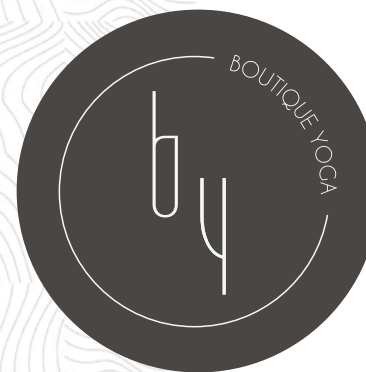
Cílem asi nejsou devadesátimetrové mrakodrapy, ale výškové šesti až osmipatrové budovy ze dřeva, které mají velkou budoucnost a staví se rychle. Samozřejmě stavby nejsou celé ze dřeva. Mají betonový základ a jádro pro výtah, vše okolo je už ze dřeva.

Víte, já mám zato, že dřevostavby rychle hoří, a proto jsou málo bezpečné. Jak je možné, že ze dřeva lze stavět mrakodrapy?

Dřevo sice hoří, ale špatně se samo vznítí. Když požár přece jenom vznikne, u dřeva se dá velmi dobře spočítat, kdy budova spadne. Když je ale konstrukce ocelová, nedá se předvídat, kdy se objekt zřítí. Přechod z betonových staveb na dřevostavby je obrovská změna. Dokud u nás ale nebude v tomto směru změna myšlení společnosti, která by měla po dřevostavbách vytvářet poptávku, ve větší míře s k ním patrně nedopracujeme nebo to půjde velmi pomalu. Mělo by to být také jedno z klíčových témat vlády, to se však zatím neděje. Velmi důležitá je v tomto směru také propagace.

Mohl byste představit nový webový portál Blíže k přírodě, který byl spuštěn koncem ledna? Co přináší a co je jeho smyslem?

Když jsem byl v zahraničí a po návratu pracoval tady, zjistil jsem, že velká část veřejnosti není dostatečně informována o nových vědeckých postupech, propojení odborné a vědecké veřejnosti. Máme několik projektů, které by tento stav mohly změnit a jedním z nich je portál Blíže k přírodě. Jeho ambicí je přibližovat problematiku zemědělství, lesnictví, rybářství, myslivost, životního prostředí, rozvoj venkova, péče o krajinu, nebo přiblížit zpracování dřeva či téma dřevostaveb včetně témat vzdělávání a různé příběhy související s ochranou přírody. Chceme veřejnosti přibližovat praxi a problémy v daném čase. Také chceme propojovat nové vědecké poznatky s praxí na všech zmíněných úrovních. Mělo by jít o efektivní a poradenský portál pro vlastníky půdy, lesů, rybníků a být nástrojem pro státní správu. Důležitým aspektem je propojení laické s odbornou veřejností, aby i vědecké články byly srozumitelné pro obyčejného člověka. ■

Otevíráme nové yогogové studio

power yoga
vinyasa yoga
yoga s dětmi
pilates
animal flow
feldenkrais method
yoga pro zdravá záda

Intimní prostředí s menším počtem cvičících pro lepší prožitky.

Plně vybavené.

Rezervace

731 840 285

www.boutique-yoga.cz

boutique_yoga.cz

1. února
2022

Pražská
859
Vrchlabí

Blauer

USA

Rytířská 17
110 00 Praha 1
tel.: +420 602 827 457

Okružní 116
543 51 Špindlerův Mlýn
tel.: +420 724 896 088

@ blauer.cz.sk